

# দেবেন চাপকোটাৰ কবিতা

Issue: Vol. IV, No. 2, August-October, 2025

## ধনশিৰী নদীৰ ক্ৰন্দন

ধলপুৰাত ধ্যানমগ্ন মই ধনশিৰীৰ পাৰত।  
হাতত বুঢ়াশ্বৰ মালা, হৃদয়ত তন্ময়তা  
ধনশিৰী মৃদুভাৱে গুঞ্জনিত মোৰ মন-মন্দিৰত,  
এটি প্রশান্ত প্ৰভাত, প্ৰকৃতিৰ সৌম্য উপস্থিতি  
চৰাইবোৰৰ কিচিৰ-মিচিৰ মাত, ঘন জংঘল চাৰিওফালে।

হঠাৎ এটি শীৰ্ষ মাতে কম্পিত কৰিলে মোৰ অন্তঃকৰণ—  
“বান্ধিলে মোক কৰি ক্ষীণাংগ, হাইড্ৰ’পাৱাৰ বনামত  
কাতি সলাবও নোৱাৰা হৈছোঁ।  
শ্বাসৰুদ্ধ মই প্লাষ্টিক প্ৰদূষণত,  
কাটি নিলে শিল-বালি মোৰ বুকুৰপৰা  
চিৰাচিৰ কৰি মোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ  
ক’ত আশ্ৰয় ল’ব মোৰ জলজ প্ৰাণীবোৰে?  
কলুষিত মই, নিজেই নিজক নেদেখা হ’লোঁ।  
পাৰ শিলকোৱাৰীৰ কৰ্কশ শব্দত  
হেৰাই যায় মোৰ কুলুকুলু স্বৰ।  
মোক বচোৱা, হে ত্ৰাণকৰ্তা, এই বিপৰ্যয়ৰপৰা!”

সকলুগ মলিয়ন ৰুল্ল ধনশিৰীয়ে থিয় দিলে মোৰ অৱচেতনত নিৰলে।

চমকি উঠিলোঁ মই, মেলিলোঁ চকু,  
সৰি পৰিল মালা, বিচ্ছূৰিত হ’ল মণিবোৰ  
জলচৰ, উদ্ভিদ, চৰাই, জন্তু আদি পৰিৱেশতন্ত্ৰৰ উপাদানবোৰ  
ছিঙিল মালা, ছেদিল মোৰ হৃদয় ধনশিৰীৰ ক্ৰন্দনে।  
নদীৰ কৰুণ বিননিত স্তম্ভিত হ’লোঁ  
জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানৱ হোৱাৰ আত্মগ্লানিত দক্ষ হ’লোঁ।

**ডা: দেবেন চাপকোটা** নেপালী ভাষাৰ এগৰাকী কবি, গল্পকাৰ আৰু অসম পশু চিকিৎসা বিজ্ঞান মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰী অধ্যাপক। অসমীয়া ভাষাতো তেওঁ কাব্য-চৰ্চা কৰে। নেপালী ভাষাত তেওঁৰ পাৰিপাৰ্শ্বিক কবিতাৰ এখন সংকলন প্ৰকাশ পাইছে।